

نام عالی تیرا

نعتار

میاں ظفر مقبول

Nam Aale Tera
Naatan

(Title)

(Subject)

Mian Zafer Mazbool

(poet)

Sain Maula Shah Welfare Society (Publisher)

نام عالی تیرا صلی علیہ وسلم

(نعتاں)

میاں ظفر مقبول

سائیں مولانا شاہ ولیفیر سوسائٹی

کڑیاں کلاں (گوجرانوالہ)

حق سانجھے مانجھے

چھپن ورہا: فروری 2001

چھاپہ خانہ: ندیم یونس پرنٹرز، لاہور

گنتی: اک ہزار

ہدیہ: [REDACTED]

لاہوری کال نمبر: ۸۹۱ء۴۲۱

ظ ۴۲

ISBN: 969-8082-17-4

ملن داپتا: شیخ محمد بشیر اینڈ سنز، اردو بازار، لاہور

”برودہ منامیہ“ لکھن والے

حضرت شرف الدین المعروف محمد بن سعید بوصیری مصریؒ

دے نال

ہو کے بڑے ہی خوش میرے آقا ﷺ مدینے والے نے
بخشش بوصیری ” توں روا صل علی صل علی

ویروا

9. نعت (نظم) اجل جندیا لوی
11. 2. ظفرویاں نعتاں پروفیسر محمد اکرم سعید
17. 3. میاں ظفر مقبول دی نعت گوئی صدیق تاثیر
29. 4. نرگئے سبھ سرکار مدینے
31. 5. خود آپ آہند اے خدا صل علی صل علی
33. 6. اسلائے دل کدوں پاؤ گے پھیرنے یا رسول اللہ ﷺ
35. 7. تیش گھر عاشقاں پاوندے او پھیرے یا رسول اللہ ﷺ
37. 8. کراں دن رات میں ایسوی باتاں یا رسول اللہ ﷺ
39. 9. زہے قسمت عجب نیں بھاگ میرے یا رسول اللہ ﷺ
41. 10. تاتھوں دور رہاں اہمہ تے نہیں دارا یا رسول اللہ ﷺ
43. 11. کدی دیو اسان نوں وی دلا سے یا رسول اللہ ﷺ
45. 12. نصیباجے مرا بیدار ہووے یا رسول اللہ ﷺ
47. 13. چہنل راہواں تیش اک وار لکھے یا رسول اللہ ﷺ
49. 14. دے راتیں تمانوں ای پکاراں یا رسول اللہ ﷺ
51. 15. بے قراری اے دلاں نوں دیو دلا سے یا نبی ﷺ
53. 16. پے گئیاں نیں کالیاں راتاں پاک نبی ﷺ !
55. 17. کردا ہجر پکار، نبی جی ﷺ
57. 18. پاک نبی جی ﷺ پاک نبی جی ﷺ
59. 19. سوہنا مٹھانام نبی ﷺ دا
61. 20. غیر دی پرہیا جہنہ دھرے
63. 21. چاکر پاک نبی ﷺ دے در دا
65. 22. نکر کھاندا نہیں در در دا

23. سوہنا ﷺ دے جے آن زیارت ماشاء اللہ سبحان اللہ 67
24. ادوہ کڈے بٹھاں والے نہیں جو رہندے نیں مدینے وچ 69
25. جی پیندا اے تیرے درتے آکے مریا ہویا 71
26. ذکر ترا میں کرناں ہر دم 73
27. آیا کملی ﷺ والا آیا 75
28. حیثیت کیہ میری اے 77
29. تری عطا دا کوئی بنا ہو نہیں سکدا 79
30. میں صدقے مدنی ماہی ﷺ دے 81
31. جس دا نہیں سی سایا جگ تے 83
32. طیبہ دے وچ ادوہ مہ رو 85
33. نعتاں پڑھدے جانیئے 87
34. لکھاں کیہ میں اوسدی شان اندر 89
35. پوہوے روح نوں کیف سرور دی گل 91
36. افضل، اکمل، ارفع اعلیٰ 93
37. عرشاں دا ادوہ راہی نی 95
38. سوہنیاں شاناں والیا ﷺ سائیاں 97
39. میں ہاں ادوہا ﷺ بردا خلا 99
40. دے کے سدا محبت تے پیار والا 101
41. تیری الفت میرے ناں 103
42. یا آقا ﷺ جس آپ نوں جاتا 105
43. ہوندا اے جو، کردا رہاں میں 107
44. چراں توں سدھر اے سرکار ویکھاں 109

نعت

نعت

نام عالی تیرا

ن نعت جد لیکو، ادب دے نال رکھو احتیاط
 ا ایسہ ہنر ہے شاعری وچ پار کرنا پل صراط
 م میم آقا دی اثاثہ ہے ظفر مقبول دا
 ع عشق وچ جد نعت لیکے دل ہے اس دا جھولدا
 ا ایسہ ترا ﷺ عاشق تری توصیف لے کے آگیا
 ل لعلال جسے اکھراں بھری تصنیف لے کے آگیا
 ی یا نبی اس نعت نذرانے نوں توں ﷺ کر لے قبول
 ت توں کدی خالی نہ ٹوریں، ایسہ ترا پکا اصول
 ی یاد وچ تیری ﷺ ایسہ رہندا، ہر گھڑی مدہوش ہے
 ر رات دن ایسے قلم اچ عام رہندا جوش ہے
 ا اے مرے پیارے نبی ﷺ اجمل دے اکھر کر قبول

اجمل جنڈیالوی

ظفرویاں نعتاں

ایس گل ٹوں ایس قانون ضابطے یا ثقافت دا ناں تے نہیں دے سکدے پر ہوندا انج ای اے پئی جدوں بال ذرا ہوش سنبھالدا اے تے اپنے پیرس ٹرن توں پہلے گوڈیاں بھرنے ہتھ زمین نال لانکے رڑھدا اے تے فیر ہولی ہولی اوہدا جھاکا لہ جاندا اے تے فیر اوہ رٹنا وی سکھ جاندا اے تے جے کدی کوئی بال بالپنے وچ رڑھیا نہ ہووے سکوں اوس نے سدھا سدھا رٹنا سکھ لیا ہووے تے سیانا ہو کے اپنی ایس حسرت نوں مٹاؤن لئی رڑھن لگ پیندا اے تے اجے ویلے لئی، میں نہیں سکوں سیانے آہندے نیں ”ایس بڑھے اونٹھ نوں کیہ وگ گئی اے“۔

کجھ نچ دا ای حال میرے بھرا ظفر مقبول ہوراں دا اے چنگا بھلا ہٹاں تبصریاں تے دیباچیاں دے کتاباں چھپوا لیندا سی پچھلے دو سالوں توں ایہنوں خورے کیہ بھی اے کہ ڈھائی درجن کتاباں چھاپن مگروں وساکیاں نال کیوں ٹرن لگ پیا اے۔

اگوں نویں گل ایہ ہے پئی صاحب ہوراں قانون بنا لیا اے کہ دیباچہ مقدمہ کسے شیخوپورے کولوں لکھوانا اے ہو ر کجھ ہووے نہ ہووے ایہ گل پکی اے کہ حضرت ہوراں نوں ایہ قانون ضرور بدلنا پوے گا۔ چلو تاں وی کوئی نہیں مینوں جھڑی کتاب ولوں لکھن دا موقع ملیا اے میرے لئی ایہ بہت وڈی سعادت اے۔

میری تے میاں ظفر مقبول ہوراں دی علیک سلیک اودوں دی اے جدوں روزنامہ مغربی پاکستان، لاہور دا ٹکٹن والا ادبی ایڈیشن ”چناب“ بندہ ناچیز دی نگرانی وچ ترتیب دتا جاندا سی جے میرے نال نال میریاں یاداں بڑھیاں نہیں ہوئیاں تے ایہ کوئی 1981-1982ء دی گل اے۔ اودوں اجے میں کلج جانن نہیں سی

کیتا۔ اودوں تک میاں صاحب دی کتاب ”مسی مولاشاہ“ ای چھاپے چڑھی سی۔
 تے ایہناں اُتے انشائیے لکھن دا بھوت سوار سی کدی کدی مونہ دا سواد بدلن لئی
 مضمون وی لکھ لیندے سن تے میں ایہناں دیاں تحریراں نوں تیرک سمجھ کے اپنے
 پرچے وچ چھاپداں ساں فیر ایہناں دیاں ادبی نکلوراں (انشائیے) چولہاں دے نال نال
 چھپیاں تے فیر ایہناں دا جیویں جھاکا لہ گیا ہووے فیر ایہ ادبی نکلوراں دی تھاویں
 وڈے وڈے تھماں نال کھیاں لین لگ پئے (میرا مطلب اے تحقیق ول ٹر پئے) فیر
 ہولی ہولی ایہناں دا مچ مر گیا اسہ وی پتا لگا اے کہ ایس ورھے ایہناں نوں پنجابی
 سیرت دی کتاب ”النبی الکریم“ اتے پنجاب سرکار نے ایوارڈ وی دتا اے میری
 اطلاع موجب النبی الکریم شیخوپورے ضلع دی پہلی پنجابی نثری سیرت دی کتاب اے
 تے لکھاری پہلا سیرت ایوارڈ پان والا بندا اے۔

ایس ورھے ایہناں دی نعتاں دی کتاب ”نام عالی تیرا“ سامنے آئی اے جدے
 بارے کجھ نئے پھٹے لفظاں دا نذرانہ لے کے میں حاضر ہاں میں وی دعا کر رہیاں تے
 تئیں وی دعا کرو کہ جتھے میاں صاحب دیاں اسہ نعتاں دی قبولیت ہونی اے او تھے
 میرے اسہ اکھراں نوں وی بارگاہ رسالت ﷺ وچ قبولیت مل جاوے۔ آمین۔

نعت رسول مقبول ﷺ دے متعلق تے میں آکھنا ہاں نعت کہنا عین عبادت
 اے تے جہڑا شخص نعت نہیں کندا اوہ مسلمان ای نہیں۔ کیوں جے نعت کن لئی
 آقا نامدار حضرت محمد ﷺ نال انس، محبت ایثار، عقیدت ورگے جذبیاں دا ہونا
 ضروری اے۔ میری ایس گل نال ظفر ہوری وی متفق نیں تے اوہناں دا اک شعر
 میں پیش کر رہیا ہاں۔ ذات ایزدی نے اسہ سارے جذبے میرے ایس بھرا وچ کٹ
 کٹ کے بھرے ہوئے نیں۔ ایہو ای وجہ اے پئی اسہ گستاخ رسول نوں گالھاں
 کڈھن توں وی گریز نہیں کردا، سچی گل تے اسہ وے پئی میرے نزدیک گستاخ
 رسول نوں گالھاں کڈھنا صفت ربی اے۔ ظفر مقبول نے صفت ربی نوں خوب نبھایا
 اے ایس کتاب وچوں کجھ شعراں دا رنگ ویکھو۔

اودھے صلی اللہ علیہ وسلم بے ادباں تے یارو
لعت! در کھلا در کھلا

اودھ صلی اللہ علیہ وسلم وی آدمی جیہا اک آدمی اے
ملاں کر کوئی عقل شعور دی گل

رات دے قرآن پڑھے تے فیر نہ منے
ایہو جیہا وی عقل دا انھا ہو نہیں سکدا

کافر اے جو آقا صلی اللہ علیہ وسلم تھیں
رکھدا نہیں آگاہی

آپ بناں رب وی نہیں مندا
منکر نوں کیہ سار نبی صلی اللہ علیہ وسلم جی

ایہہ گالھاں وی کوئی گالھاں نیں۔ ایہناں نال تے ڈاٹھ وی سلونی نہیں ہوندی۔
جے ظفر ہوراں صفت ربی نبھانی سی تے فیر ذرا سورہ نون نوں تک لیندے۔ اِکو سور
۴ وچ گستاخ رسول نوں دس گالھاں کڈھیاں ہوئیاں نیں تے اوہناں گالھاں دا بھار
تولیا جاوے تے اک گالھ، ظفردیاں پنجابی گالھاں توں چوکی بھاری اے، نالے ظفر
دیاں گالھاں دی گنتی تے تاں ای ہو سکدی اے جے اوہناں دی گنتی دساں توں ودھ
ہوندی۔ ایس لئی میں ایس نوں ظفر دا کارنامہ نہیں من سکدا میں تے ایہہ سمجھتا
واں پئی ساڈے کول جو کجھ وی ہے اودھ میرے آقا کی مدنی حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم دا دوتا
ہویا اے تے حتی الامکان اسی منگدے وی اوے ذات کولوں ہاں تے اوس ذات نے
کدی سانوں تھوڑ وی نہیں آون دتی۔ منگل ہر بندے دیاں ہوندیاں نیں تے ہر
بندے دے منگلن دا ڈھنگ ذرا دکھرا ہوندا اے۔ ظفر جدوں بارگاہ رسالت ماب وچ

دعا کرن کھلوندا اے تے اوہ دعاواں کیہ منگدا اے۔ ایسے چار دعاواں نکو۔

شالا پیار اوہدے ملی ٹیڈیلم دی بازی
روز قیامت تیک نہ ہریے

رل کے نال ظفر دے شالا سبھ سگی
پڑھدے رہن درود صلوتاں پاک نبی ملی ٹیڈیلم

اک وار روئے تے فقط بلوان اوہ ملی ٹیڈیلم

نعتاں دا منگاں ایسہ صلہ صلی علی صل علی

ظفر جتھے دعا کروا اے او تھے اوہو جیسی آس وی رکھدا اے۔ رب کرے ظفر دیاں
انج دیاں ساریاں آساں تے سدھراں پوریاں ہون:

آقا جی ملی ٹیڈیلم ہن درس وکھاؤ

مدتاں توں میں آساں لائیاں

درشن کراں مدینے دا

رہندی آس گھنیری اے

کروا ہجر پکار نبی جی ملی ٹیڈیلم

دیو چا دیدار نبی جی ملی ٹیڈیلم

جھاتی پاؤو اکو واری

سدھر ہے بس اپنی کو

ظفر دی روح دا پچھی جدوں قلوبت چوں نکلے
تے منزل بس ترا دربار ہووے یا رسول اللہ ﷺ

چاکر پاک نبی ﷺ دے در دا

ناہیں کسے میدانوں ہر دا

”نام عالی تیرا“ وچ میاں ظفر مقبول دیاں کل 41 نعتاں نیں۔ ایسناں نعتاں
بارے میں ایسہ نہیں کہن لگا پئی ایسہ بوہت چھیتی مقبول ہو جان گیاں۔ کیوں جے عام
طور تے منظوم کلام دی مقبولیت دا راز ایس گل وچ ہوندا اے پئی اوس نوں سر ساز
نال پڑھیا جاسکے۔ ظفر مقبول ہوراں ساریاں نعتاں غزل دی طرح لکھیاں نیں تے
ایسناں نعتاں وچ مینوں جیہڑی سبھ توں چنگی چیز نظر آئی اے اوہ ایسہ دے پئی اوہ دنیا
جہان دی ہر چیز نوں آپ دی ذات دے سامنے بچ تے گھٹیا سمجھدا اے تے اپنا ساکا ہر
طریقے نال آپ ﷺ نال جوڑن دی کوشش کردا اے۔

لوڑ نہ سانوں دنیا دی

تیری ذات بھیری اے

صدقہ پاک محمد ﷺ دا ہے قسمیں

جو کجھ ہے زمین آسمان اندر

جنے ظفر حیاتی بخشی

منگتا اوہدے در دا ہاں میں

مگر کھاندا نہیں در در دا

جیہڑا پاک نبی ﷺ دا بردا

گل گل نال شاعر دا ایہہ کہنا پئی میں بہندا اٹھدا نعتاں کہناواں تے دو جیاں نوں
وی نعتاں کہن تے پڑھن دی تلقین، بالکل تبلیغ دی طرح نظر آؤندا اے۔

نعتاں پڑھدے جائے
چلو . واٹ مکائے

کرو ذکر حضور دا کرو یارو
کم ایہو اے چین قرار والا

میاں صاحب دیاں نعتاں ہر لحاظ نال بڑیاں سونہیاں تے من بھانیاں نیں تے میری
دعا اے پئی ظفردیاں ساریاں نعتاں بارگاہ رسالت ماب حضرت محمد ﷺ منظور ہو
جاون تے اوہناں نوں صلہ اوہناں دی ریجھ موجب ملے۔

اک وار روئے تے فقط مینوں بلوان اوہ ﷺ ظفر
نعتاں دا منگاں ایہہ صلہ صل علیٰ صل علیٰ

پروفیسر محمد اکرم سعید

میاں ظفر مقبول دی نعت گوئی

پنجابی زبان اُٹھ قدیم توں ای صوفیاں تے ولایاں دی زبان اے تے بابا فریدؒ توں لے کے خواجہ فریدؒ توڑی امیدے وچ اُچے تے نیچے شاعر تصوف دے رنگ تے حقیقہ۔۔۔ سمجھے بھیت رنج رنج ظاہر کردے رہے نالے آقاتے مولا حضور نبی کریم ﷺ ہوراں دی صفت تے ثناء دے سوہنے تے پیارے پیارے پھل وی کھڑاندے، مہکاندے رہے۔ برصغیر دیاں دوجیاں زباناں وانگر حضور نبی کریم ﷺ دی نعت دا ایسہ سلسلہ انج ازل توں چل رہیا اے تے ابد توڑی انجے چلدا رہوے گا۔ پنجابی دے بڑے شاعراں (جنہاں وچ غیر مسلم وی شامل نیں) اپنی شاعری دے شروع وچ حمد تے حضرت نبی کریم ﷺ ہوراں دی نعت نوں تبرک دے طور تے ورتیا اے۔

پر پنجابی زبان نوں ایسہ شرف وی حاصل اے پی امیدیں شاعری دی ہر صنف وچ نعت موجود اے۔ جنوں ساڈے شاعراں دکھو دکھ خانیاں وچ ونڈیا اے۔ مثال دے طور تے معراج نامے، حلیہ نامے، مولود نامے، نور نامے، فضائل نامے، تے درود نامے۔ ایہناں سبھناں وچ انہماں اللہ تے اللہ دے رسول دے وصف تے معجزاں دا بڑا بھرواں ذکر کیتا اے جدے تھیں ایمان نوں نویں حیاتی تے زبان نوں نویں تازگی لہتی۔ ایسہ گل برصغیر دی کسے دوجی زبان وچ نظر نہیں آوندی۔

ظفر ہوری نعت آکھن وچ بڑی احتیاط دے قائل نیں تے بڑے پھوک پھوک کے قدم نکاندے نظر آوندے نیں۔ اوہ ایسہ گل چنگی طرحاں جاندے نیں پی ذرا جی بے احتیاطی وی اوہناں نوں بڑی دُور لے جاسکدی اے۔ اوہ جذبے تے جوش بھری عقیدت تے ایہہ دے نال نال بڑے ہوش کولوں کم لیندے نیں۔ تاں ای

تے آہندے نیں:

لوئیں کم ہوش توں ویکھیں غزل نہیں نعت اے آقا ﷺ دی
کریں توں گل جو ظفر کھریں رہ کے قرینے وچ
معلوم ہوندا اے پئی ظفر ہوراں نعت آکھن دا اہمہ سلیقہ تے قرینہ فارسی دے
مشہور شاعر عنی کولوں اخذ کیتا اے جنہاں نے اہمہ آکھیا سی۔

عنی مشابہ ایں رہ نعت است نہ صحرا است
آہستہ کردہ ہر دم تنگ است قدم را
ہشدار کہ نتواں بیک آہنگ سرودن
نعت شہ کونین و مدح کئے و جم را

ظفر ہوری پنجابی زبان دے اک اچے سچے پارکھ، ادیب تے محقق ہون دے نال
نال بنیادی طور تے جدید غزل دے شاعر نیں۔ پر انہاں جدید غزل دے نال نال جدید
کافی وی بڑی بھروس لکھی اے جمدے وچ پنجابی زبان وچ انہاں دا کوئی ثانی نظر
نہیں آوندا۔ ظفر ہوراں دا پنجابی مجموعہ کلام ”ٹوہاں“ دے سرتاویں بیٹھ 1988ء
وچ چھپیا سی جمدے وچ غزلاں توں او کافیاں تے کجھ نعتاں وی شامل سن بھادویں
اوہناں دیاں اہمہ نعتاں کسے خاص ادبی معیار دیاں حامل نہیں سن پر فیروزی کدھرے
کدھرے اوہناں وچ نعت دے جدید رجحاناں تے نویں رویاں دی دس پندی نظر آ
جاندی اے پر جس طرح کہ وقت دے نال نال انسانی علم تے شعور وچ پکیائی تے
تجربیاں وچ وسعت آ جاندی اے ایسے طرحاں ظفر ہوراں دیاں بھریاں نعتاں سبھ فنی
تقاضیاں اُتے پوریاں اُتر دیاں جا پدیاں نیں جنہاں نوں اوہ ہن ”نام عالی تیرا ﷺ“
دے نال نال چھاپ رہے نیں اپنے بھرے نعتیہ مجموعے دا نال اوہناں ”نعت“ دے
تال حرفاں تھیں اخذ کیتا اے نعت دے حرف نوں (ن) تھیں ”نام“ تے عین (ع)
تھیں ”عالی“ تے تے (ت) تھیں ”تیرا“۔ مطلب اہمہ پئی اوہناں دے ایس نعتیہ

مجموعے دا ناں وی نعت دا ای سرناواں اے جیس تھیں اوہناں دی ارادت تے عقیدت دی جدت وی بھئے ماروی نظر آوندی اے۔

ایہہ درست اے پئی نعت عشق دے سچے جذبیاں وچوں ای پنگردی اے پر ایہدے باوجود نعت کدی وی غزل نہیں ہو سکدی کیوں جے ایس دے وچ لکھاری نوں عشق دے ناں نال ادب تے شریعت دیاں مقرر کیتیاں حداں دا وی بڑا پاس رکھناں پیندا اے یعنی رسالت ماب دے منصب دا احترام لازمی سمجھیا جاندا اے ظفر مقبول ہوراں دی نعت وچ سانوں عشق تے شریعت گلوکڑی پا کے ٹر دے نظر آوندے نیں۔ انہاں دی کسے نعت وچ وی رسالت تے الوہیت دیاں حداں آپو وچ ٹکرائیاں نظر نہیں آوندیاں۔ تے ایسے احتیاط نوں ای نعت دی جان متھیا گیا اے ظفر ہوریں ”ورفتا لک ذکرک“ دا پرچار کردیاں ہویاں ”ما عرفنا حق معرفتک“ والا عجز وی ہتھوں نہیں چھڈ دے جویں ایہہ اعتراف تے ایس عجز دا اقرار مرزا غالب ہوراں ٹوں سی کہ۔

غالب ثنائے خواجہ بہ یزداں گزاشتیم

کل ذات پاک مرتبہ دان محمد است

ایسے طرحاں ظفر ہوریں وی اپنی نعت دے اک شعرو وچ ایہہ اعتراف کردے نظر آوندے نیں تے آہندے نیں:

کوئی لکھاری کنج لکھے گا اوہدیاں صفت ثناواں

جمدیاں صفات نال قرآن اے سارا بھریا ہویا

نعت آکھنا اللہ تعالیٰ دی صفت اے کیوں جے اوس اپنی مقدس کتب قرآن وچ نبی کریم ﷺ دی نعت (صفت و ثنا) آکھی اے جہڑا کہ نعت دا سبھ توں پہلا نمونہ متھیا گیا اے۔ نعت لکھن والیاں نے نعت گوئی دے سبھے جج تے چالے قرآن توں ای لئے نیں۔ قرآن وچوں صاف پتہ لگدا اے پئی نعت لکھن لگیاں حضور نبی کریم ﷺ نوں کس طرحاں مخاطب کیتا جانا چاہیدا اے۔ اللہ تعالیٰ نے کدھرے وی اپنے

پیارے محبوب نوں اوہناں دے نال نال مخاطب نہیں کیتا سکوں القباں تے خطباں
 راہیں ای بلایا گیا اے۔ ایسے طرح اسیں کوئی محاورہ، کوئی تشبیہ اجیسی ورتوں وچ
 نہیں لیا سکدے جہڑی کہ آپ ﷺ دے رتبے توں ہولی ہووے۔ نہیں تے ساری
 کیتی کتری اتے پانی پھر جان دا ڈراے۔ ایسے توں آکھیا جاندا اے پئی نعت کہنا ہذا ای
 اوکھا کم ایں۔ نعت آکھن لئی جذبیان دے پل صراط توں لنگھنا پیندا اے ایسہ اک
 اجیہا میدان اے جہدے وچ کلیاں ورگی کول عقیدت تے ارادت نوں اکھراں نال
 ملنا پیندا اے پیر پیر تے روکاں تے انکاں لکھاری نوں ہلا کے رکھ دیندیاں نیں تے
 ثواب دی تھاویں عذاب مل لین والی گل ہو جاندی اے نعت صرف اوہ لکھاری ای
 آکھ سکدا اے جہڑا حضور نبی کریم ﷺ دے مرتبے نوں سمجھدا تے جاندا ہووے
 کیوں جے لکھاری حضور دی تعریف کردیاں جے حد تھیں ودھ جاوے تے شرک
 دیاں حداں چھو لیندا اے تے جے کدھرے شان رسالت وچ بے ادبی کر ہووے
 تاں اجیہا جرم کر لیندا اے جہدی تلافی تے معافی ہو ای نہیں سکدی نعت وچ چنگے
 شعر او دوں تک نہیں آکھے جاسکدے جدوں تک لکھاری حضور نبی کریم ﷺ دی
 ذات پاک نال ڈونگھی عقیدت تے محبت نہ رکھدا ہووے۔

ظفر ہوراں نے جس طرح پنجابی وچ جدید غزل تے جدید کافی آکھ کے اپنے آپ
 نوں منوایا اے ایسے طرحاں انہاں پنجابی نعت وچ وی نوں کھاتے نواں رنگ تے آہنگ
 کڈھیا اے۔ ایہو وجہ اے پئی لیہناں دی نعت وچ پنجابی نعت دیاں نویاں منزلاں دی
 نشاندہی بھدی اے تے نویں رویاں دے جھلکارے وی لشکاں ماروے نظر آوندے
 نیں۔

جی پیندا اے تیرے در تے آ کے مرا ہویا
 جت جاندا اے آ کے ایہتے ہر اک ہریا ہویا
 طعنے منے روکاں ٹوکاں دند شہید کرا لئے
 دکھ بھلا او کہڑا اے جو نہیں آپ نے جریا ہویا

آپ تئیں جتھ پھڑ کے آقا ﷺ سدھے رستے پاؤ!
 گمراہی دی دہشت توں اے ہر کوئی ڈریا ہویا
 شوہ نوں پاؤن والے ظفر ڈرن نہ شوہ دریاؤیں
 بحر جنہاں نے عشق تیرے دا ہووے تریا ہویا
 اک ہور نعت دے کجھ شعر ویکھو جنہاں دی ردیف واقعی ماشاء اللہ تے سبحان اللہ
 اے۔ ایس نعت وچ وی اوہناں دے نعت دے فن دے نویں تقاضیاں تے نویں
 رویاں دی بھرویں جھلک لہدی اے۔

سوہنا دے جے آن زیارت ماشاء اللہ سبحان اللہ
 اوہدے رخ دی کراں تلاوت ماشاء اللہ سبحان اللہ
 سارے جگ دے محل منارے گنبد تیرے ہیٹھاں ہیٹھاں
 روضے دی پر نور عمارت ماشاء اللہ سبحان اللہ
 کاش ظفر اوہ دن وی آوے، نعت سناں منظور ہوئی اے
 آپ اوہ آ کے دین بشارت ماشاء اللہ سبحان اللہ
 ایہناں دی اک ہور نعت دے کجھ شعر تھو جنہاں وچ پنجابی زبان دی بھرویں
 کلاسیکل روایت دے اُتھے نعت گو مولوی غلام رسولؒ تے میاں محمدؒ بھوریں اپنی
 پوری بھرویں پنجابی نعت دی روایت سمیت جھلکدے وکھالی دیندے نیں اوہو زبان
 بیان، اوہو انداز اسلوب تے ڈھنگ تے اوہو سہل ممتنع:

چاکر پاک نبی ﷺ دے در دا
 ناہیں کسے میدانوں ہر دا
 اوہ جو رب دا قاسم ﷺ اے ناں
 اوہدے باجھ نہیں جتا سردا

کلاں کملی والے دا جو!
 ویلا اوہدا پانی بھر دا
 یاں اسہ شعرویکھو:

اڀڑ جاندا منزل اتے
 اوہدی مٹھنڈی راہے پیر جو دھر دا
 جدا حامی کملی والا
 اوہ نہیں جگ دی چٹی بھر دا
 افضل، اکمل، ارفع، اعلیٰ
 کملی والا، کملی والا
 ہو کے رہے بردے اوہدے مٹھنڈی
 جدا عاشق رب تعالیٰ

ظفر ہو ریں جتھے عربی، فارسی تے پنجابی دی شعری نعتیہ روایت دا پالن کردے نظر
 آوندے نیں اوتھے اردو دی نعتیہ شعری روایت کولوں وی اکھاں نہیں میٹدے
 اوہتل دی اک نعت دے تھلے دے جارہے شعراں تھیں اردو دے مشہور نعت گو
 مولانا ظفر علی خان تے خاص کر مولانا حالی دی مسدس چیتے آؤندی اے جدے وچ
 حضور دے لیائے ہوئے انقلاباں دا ذکر ہکے طریقے نال کیتا گیا اے:

آیا کملی والا مٹھنڈی آیا
 جیون دا دستور لیا
 عربی دا اسہ معجزہ ویکھو
 وحشاں نوں انسان بنایا
 اک دوجے توں وچھڑیاں تائیں

ایک والا سبق پڑھایا
 صدقے اوس امی توں جتنے
 علم دی دولت نوں وڈیا
 میرے سرتے اوہدی چھاں اے
 ناہیں جمدے وجود دا سایا

پنجابی شاعری دے حوالے نال جنی دلکشی تے سجتا نعت دے موضوع وچ پائی
 جاندی اے اوئی کسے ہو وچ نہیں۔ اہمہ اوہ دلیری اے جیدے وچ عشق تے محبت
 دی اجیسی وار فتگی تے والمانہ پن دا بھرواں اظہار بعد اے جیدے مثال کسے دوجی
 صنف وچ بھنی محال اے۔ جیوں شعر ہر کوئی نہیں آکھ سکدا تے انجے ہر شاعر نعت
 وی نہیں لکھ سکدا اہمہ تاں سبھ اوہدا کرم اے۔ جیس تے ہو گیا ہو گیا:

ایں سعادت بزور بازو نیست
 تا نہ بخشد خدائے بخشندہ

گل کہی پئی نعت آکھنا بڑا ای اوکھا کم اے تے اوہدے کرم دے بغیر دولت عطا
 نہیں ہو سکدی۔ میاں ظفر مقبول ہو ریں ایس پکھوں ڈاڈھے خوش نصیب نہیں پئی
 اوہناں اتے اللہ تعالیٰ تے آقائے حضور نبی کریم ﷺ دا خاص کرم تے نظر عنایت
 اے کہ اوہ اک غزل گو شاعر ہوندیاں باقاعدہ نعت دا اک خوبصورت مجموعہ منصہ
 شہود تے لیا رہے نیں۔ اوہناں دا اہمہ نعتیہ مجموعہ بھانویں قامت تے ضخامت پاروں
 بڑا نکا جیہا اے پر اہمہ مجموعہ اپنے اندر نعت دے فن دے نویں تقاضے تے نویں
 رویے رکھن پاروں تے اپنے نویکے رنگ تے آہنگ دی وجہ نال نعت دے چوکھے
 موٹے موٹے مجموعیاں وچ لویکا تے بچکا جاپے گا کیوں جے ظفر ہوراں وے ایس
 مجموعے دیاں نعتاں وچ اوہناں دی علمی بصارت دے نال نال لدنی بصیرت وی شامل
 اے عقیدت تے ارادت دے خمیر وچ گھٹیل ہوئیاں ون سونے اکھراں دے پھلاں

دی مہکاں وی نہیں اوہناں نے اپنی نعت وچ حضور نبی کریم ﷺ ہوراں دی صورت
تے سیرت دونواں نوں موضوع بنایا اے تے نال نال شعریں لکھن وی برقرار
رکھی اے تے ایسہ اوہناں دا اک نوٹکاتے وڈا کارنامہ اے۔ ظفر ہوراں دے تھلے
دے گئے نعتیہ شعراں وچ جتنے ساناں فن نعت دے سبھے تقاضے تے روپے لہجے
نیں اوتھے اوہناں دی عقیدت تے آراوت بھرن سک تے دیدار نبی دی تاکگاہ بھر دی
وی دسدی اے۔ تہاں ای تے اوہ آہندے نیں:

اوہ کیڈے بختاں والے نیں جو رہندے نیں مدینے وچ
بلا لو مینوں وی آقا میں وی بہہ جاں سفینے وچ
دے راتیں ایسہ روند اے تماڈے ہجر وچ آقا
کوئی وی وصف ناہیں ہو تیرے اس کینے وچ
اودوں دی ہو گئی آباد ایسہ دنیا سروراں دی
جدوں دا یاد تیری کر لیا واسا اے سینے وچ
کویں نہ نال حسرت اوہناں نوں تگن بھلا کلیاں
گلاباں توں کتے ودھ خوشبو جنہاں دے پسینے وچ

ایسہ اکھاں امت دی خاطر
رہیاں کل حیاتی پر نعم
صلی اللہ علیہ وسلم
ہتک نہیں سمجھی ایہناں نے
ہتھیں کیتے نیں سبھ کم
صلی اللہ علیہ وسلم

تیری عطا دا کوئی بنا ہو نہیں سکدا
 خالی ہوئے میرا چھنا ہو نہیں سکدا
 رات دن قرآن پڑھے تے فیر نہ منے
 ایہو جہیا وی عقل دا انھا ہو نہیں سکدا
 اوہدے ورگا ہووے وی کوئی ہووے گا
 میں اس گل نوں کیکن مناں ہو نہیں سکدا

جس دا نہیں سی سلیا جگ تے
 رحمت بن کے آیا جگ تے
 آمنہ دے چن پتر ورگا
 ہووے نہ کوئی آیا جگ تے
 اوہدے وانگ کسے نہ اج تک
 پیار دا جادو پایا جگ تے
 کرن کیہ ریس فرشتے اوہدی
 سچا جین ہنڈایا جگ تے

پنجابی نعت گوواں نے عام طور تے پرچلت دیسی تے گیتاں دیاں بحر ایں وچ نعتاں
 لکھیاں نہیں پر میاں ظفر مقبول ہوواں دیسی بحر ایں وچے نال نال فارسی تے اردو
 بحر ایں دی وی بڑی پچھتی تے سلکھنی ورتوں کیتی اے۔ انج مکں پنجابی بحر ایں دی ورتوں
 اردو شاعراں دی کیتی اے تے پنجابی صنف ایں وچ دی نعت آکھی اے جیس تھیں پنجابی

شاعری دے بھنڈار دے کھلار دا پتا چلدا اے۔ پر ایسہ کوئی اچرج گل نہیں کیوں جے کوئی زبان تے اوہدیاں صنفیاں کسے اک دی ملک نہیں ہو سکدیاں تے تہاں ای لہجہ تے اسلوب ای کسے دی جاگیر ہو سکدے نیں کوئی وی لکھاری کوئی وی زبان کوئی وی لہجہ تے کوئی وی اسلوب ورت سکدا اے۔ ظفر ہوراں دی پنجابی توں وکھ دوجیاں زبانیں اتے وی بھروس نظر اے تے اوہ دوجیاں زبانیں دے ادب تے خاص کر نعت دیاں رمزیاں تے رویاں توں وی پوری طرحاں واقف نیں۔ انہاں نے پنجابی وچ نعت دا جزا لہجہ تے جزا اسلوب ورتیا اے اوہ اوہناں دی کلاسیکل تے پرچلت زبان تے اوہدے اسلوب دی بھروس چغلی کھاندا دسدا اے اوہناں دی نعت دا مطالعہ اصل وچ پنجابی دی پوری نعتیہ ادبی تاریخ دا مطالعہ اے جہدے وچ ماضی، حال تے مستقبل تہاں زبانیاں دے اچے تے سچے نعت گو اپنی پوری فکری تے فنی پہنچ سمیت فکر سخن کردے وکھالی دیندے نیں۔ اوہ نعت کندے ہوئے صرف اک اچے تے سچے نعت گو ای نظر آوندے نیں تے نعت مصطفیٰ دے اک لاہوتی نغمہ گو چاہدے نیں۔ ایسہ اک بہت وڈا شرف اے کہ انہاں ایس مادیت پرستی دے دور وچ وی نعت دی شمع نوں روشن رکھن دا چارہ کیتا اے تے اپنیاں سبھی شعری طاقتیں صرف کر چھڈیاں نیں اوہ کوئی صوفی تے درویش شاعر نہیں ہن پر انج لگدا اے پئی اوہناں دے جد امجد مشہور شاعر حضرت سائیں مولا شاہ ہوراں جہڑی تصوف دی پکی پیڑی نیہ تے ٹرن دی روایت قائم کیتی سی ایسہ اوہ روایت دا پالن کرن دا چارہ کرن دی اک نکلی جی کوشش اے۔ تے انہاں دی ایس کوشش نوں جنہاں وی سراہیا جائے اوہناں ای گھٹ اے۔

ظفر ہوراں اپنی نعت وچ اپنے عشق تے جذبے دی جہڑی فصل بیجی اے، ان شاء اللہ اوہ حشر دھاڑے بڑے نخر تال کٹن گے تے اوہدا شمرہ پاؤن گے۔ انہاں اُم الکتاب (قرآن مجید) جزا کہ نعت دا اولین مجموعہ اکھوا سکدا اے، دی لیے چلیدیاں حضور نبی کریم ﷺ ہوراں دے دوباری مدح خواں حضرت حسان بن ثابت ؓ دی اگوائی دیکھاں جہڑے عقیدتاں، ارادتاں تے جذبات دے پھل کھڑاے

نیں اوہناں دی رنگت تے خوشبو حشراں توڑی اوہناں دیاں نسلاں تیکر محفوظ کردی رہے گی تے جس طرحاں میرے آقا ﷺ نے حضرت حسانؓ تے دوجے درباری شاعراں نوں انعاماں تھیں نوازیا تے امام بو میریؒ جہیاں نوں اپنی چادر مبارک عطا کیتی انجے ظفر ہوراں نوں دربار رسالت وچ نہ صرف قبولیت دی سند سگوں خلعت دی ضرور عطا ہووے گی تے اوہناں توں ایس گل دا پک یقین وی اے تے اوہناں دی طلب وی اے تاں ای اوہناں نے دہلی دہلی زبان وچ اسمہ آکھیا نہیں:

ہو کے بڑے ہی خوش میرے آقا مدینے والے نے
بخشی بو میریؒ ”نوں ردا صل علی صل علی“

صدیق تاثیر

ٹ گئے سبھ سرکار مدینے
سدو وی اک وار مدینے

میں درشن نوں ترس گیا واں
رب دا سوہنا یار مدینے

میری دھرتی تے وی آوے
ہے جو اک بہار مدینے

اکو بختاں ماریا میں آں
ہو آیا سنسار مدینے

سارے جگت نوں اس مہکایا
کھڑیا جو گلزار مدینے

میں اس کنڈھے وا جاں دیواں
آقا مصلح عالم نہیں اس پار مدینے

حدِ خُشی دی فیر رہوے نہ
پجاں جے میں یار مدینے

کون ظفر دے دل دیاں جانے
پایا ایس پیار مدینے

صلی علیہ وسلم

خود آپ آہندا اے خدا صل علی صل علی
آکھو تئیں دی بر ملا صل علی صل علی

دنیا دی ہر اک چیز منگدی خیر اوہدی اے سدا
لیندا جو نام اے آپ صلی علیہ وسلم دا صل علی صل علی

ہو کے بڑے ہی خوش میرے آقا صلی علیہ وسلم مدینے والے نے
بخشی بوسیری نوں ردا صل علی صل علی

کیستی امامت سی جدوں بیت المقدس وچ حضور صلی علیہ وسلم
نبیاں نے مل کے آکھیا صل علی صل علی

والشمس چہرہ آپ صلی علیہ وسلم دا کیتا تصور میں جدوں
ہوٹھال تے میرے آگیا صل علی صل علی

محفل دروداں دی چھڑی اوہ آگئے آقا ﷺ مرے
اہلہ" و سہلا" مرحبا صل علی صل علی

اک وار روئے تے فقط مینوں بلاون اوہ ﷺ ظفر
نعتاں دا چاہاں ایہ صلہ صل علی صل علی

اساڑے دل کدوں پاؤ گے پھیرے یا رسول اللہ ﷺ
او میرے یا رسول اللہ! او میرے یا رسول اللہ ﷺ

تساڑے بن سنائے کیس نوں جو روگ سانوں نہیں
نہیں پوہے دارو کیتے نہیں بھیرے یا رسول اللہ ﷺ

ذرا وی جھیت دسدی نہیں کسے پاسے وی چانن دی
انھیرے ای انھیرے نہیں چھیرے یا رسول اللہ ﷺ

نصیباں ماریاں دے کول ہوکے نہیں تے ہاواں نہیں
اداسی مل کے بیٹھی اے بنیرے یا رسول اللہ ﷺ

دراڈا اے سفر پلے نہ بھاڑا نیک عملّاں دا
تے راہواں وچ بیٹھے نہیں لئیرے یا رسول اللہ ﷺ

نری مادہ پرستی رہ گئی اے اس جہان اندر
کوئی نہیں جاوے ولایاں دے ڈیرے یا رسول اللہ ﷺ

ظفر! جے یاوری کیتی کدے میرے مقدر نے
میں بیٹھاں آن کے دربار تیرے یا رسول اللہ ﷺ

گھراں وچ چانا ہووے تے مکے خیر موہہ کالا
اڈیکاں اس طرحاں دے میں سویرے یا رسول اللہ ﷺ

ﷺ
صلی علیہ وسلم

تسلیں گھر عاشقاں پاوندے او پھیرے یا رسول اللہ ﷺ
میرے گھر وی نہیں آتاں دے اٹھیرے یا رسول اللہ ﷺ

میرے جئے دی و لگن وچ کدی اک جھات جے مارو
تے کھنڈے روشنی چان چھیرے یا رسول اللہ ﷺ

کھارو زلف کھڑے تے پیون جگ اتے لاٹاں
حشراں تیک نہ لوڑن لوک سویرے یا رسول اللہ ﷺ

چھیرے مچ گئی انھی زمانہ کھان نوں آوے
ایہ راتاں دھاڑوی دن میں لیرے یا رسول اللہ ﷺ

سنڑے روز دینا واں میری کوئی وات نہیں چکھدا
میں ماراں ہو کراں چڑھ کے بنیرے یا رسول اللہ ﷺ

بنے مالک اوہ باغیاں دے چہڑے کل تیک سن مالی
جو سی پھل توڑ کے لے گئے پھلیں یا رسول اللہ ﷺ

ایم دے اتے وی رحمت خاص ہو جاوے مرے آقا
ظفر دے بھاگ وی ہوون اچیرے یا رسول اللہ ﷺ

کراں دن رات میں ایسوی باتاں یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم
کدے پاؤ اسان ول وی تے جھاتاں یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

میرے دکھاں نے سکھاں دے کدوں بانے بدلنے نیں
کدوں بدلن گیاں فجران ج راتاں یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

مری نیت دا ثمرہ اے کہ یا عملناں دی شامت وے
چفیرے دشمنناں ملیاں نیں گھاتاں یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

کدوں رحمت بلاوے گی مدینے چوں مرے آقا؟
کدوں مریاں لوؤ گے آپ واتاں یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

ستارا گردشوں نکلے گا خورے کس سے میرا؟
کدوں چمکن گیاں مریاں براتاں یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

بلاؤ جے کدی روضے تے پلکاں بھار میں آواں
سناواں بیٹھ کے نعتاں سغاٹاں یا رسول اللہ ﷺ

خن دی ڈالیوں ودھ ہور ناہیں کول کجھ میرے
ظفر اے امتی، چاہوے نجاتاں یا رسول اللہ ﷺ

زہے قسمت عجب نہیں بھاگ میرے یا رسول اللہ ﷺ
پئے نہیں ہن نصیب ایسہ جاگ میرے یا رسول اللہ ﷺ

میں سمجھاں دین گے کوئی سنہا آون دا مینوں
بنیرے تے بہون جد کاگ میرے یا رسول اللہ ﷺ

میرے ہونٹھاں تے ہر ویلے تماڈا ذکر رہندا اے
تماڈے گیت نہیں بس راگ میرے یا رسول اللہ ﷺ

تئیں لاڑھے او دو جگ دے تماڈا گلوٹا سرا
تساں بن دینے نہیں کس لاگ میرے یا رسول اللہ ﷺ

جدائی والیاں راتاں نہیں ڈنگن آوندیاں مینوں
چھیرے ہجر دے نہیں ناگ میرے یا رسول اللہ ﷺ

میری ہسٹری حیاتی وچ نویں اک جان پے جاوے
نظر تھیں بنن پونے آگ میرے یا رسول اللہ ﷺ

پتا نہیں کد تساں اپنے ظفر نوں کول سدا اے
کدوں مٹنے ہجر دے داغ میرے یا رسول اللہ ﷺ

تہاتھوں دور رہاں ایسے تے نہیں وارا یا رسول اللہ ﷺ
کراں کیہ ہو وندا نہیں ہن گزارا یا رسول اللہ ﷺ

چراں توں وگڑی ہوئی ایسہ مزی قسمت بنا دیو
ذرا ایدھروی ہو جاوے اشارا یا رسول اللہ ﷺ

فقط اک جھات تیری لئی سدا بیٹھا میں چپ کر کے
میں پاں رولا کراں کاہنوں بلارا یا رسول اللہ ﷺ

بڑی مدت توں رکھناں آس میں دربار ویکھن دی
کراں کیہ جان نہیں چھڈا کھلارا یا رسول اللہ ﷺ

گھری ہوئی شوہ دے وچ بیڑی مری نوں پار لا چھڈو
ذرا دیکھو تے مل جاوے کنار یا رسول اللہ ﷺ

ہے سچ لولاک دی قسمیں پیا قرآن کنہدا اے
تساؤے دم تھیں ایہہ سارا پیارا یا رسول اللہ ﷺ

خیالاں وچ ظفر تیرا رہوے نکدا تیری صورت
رہوے پڑھدا تیرے مکھ دا پیارا یا رسول اللہ ﷺ

کدی دیو اسان نوں وی دلا سے یا رسول اللہ ﷺ
کدی ساڈے وی بھیس آون ہا سے یا رسول اللہ ﷺ

اساڈے دل دا ظاہر حال ہے ایہ ہو کیاں توں ای
کیہ دیے کھول کے سارے خلاصے یا رسول اللہ ﷺ

چراں توں اس نمائے دا ہے شوہ منجد ہار وچ بیڑا
نظر کر کے کرم دی، لاؤ پاسے یا رسول اللہ ﷺ

کدی تے اپنے در تے بلاؤ گے اسان نوں وی
رہے آں جی اسیں تے ایس آسے یا رسول اللہ ﷺ

کدوں اوڑک بھلا خوشیاں اسان ول پرتا پاسا
کدوں تیکر اسیں رہے ادا سے یا رسول اللہ ﷺ

بلاوو نہ تئیں آوو! حیاتی لنگھدی جاوے
متاں انجے ای مر جائے نراسے یا رسول اللہ ﷺ

ظفرنوں وی عطا ہووے کدی اک جام درشن دا
بڑی مدت توں نیں ایہ نین پیاسے یا رسول اللہ ﷺ

نصیبا جے مرا بیدار ہووے یا رسول اللہ ﷺ
نگاہواں وچ ترا دربار ہووے یا رسول اللہ ﷺ

زمانے نوں تساں ورگا کوئی لبھیا، نہ لبھنا اے
ریلی جیس دی گفتار ہووے یا رسول اللہ ﷺ

حشر دا خوف اوہنوں اے نہ خدشہ اے جنم دا
تساں ورگا جہدا غم خوار ہووے یا رسول اللہ ﷺ

جہدے دل دی تمنا تیرے قدماں تیک پہنچا اے
زمانے وچ کدی نہ خوار ہووے یا رسول اللہ ﷺ

بلاوا موت نوں سمجھاں فقط تیرے ای ملنے دا
کویں فیر مرن توں انکار ہووے یا رسول اللہ ﷺ

اوہ دنیا دی محبت وچ کدی نہیں مبتلا ہوندا
جمدے دل وچ تماڈا پیار ہووے یا رسول اللہ ﷺ

ظفر دی روح دا پنچھی جدوں قلبوت چوں نکلے
تے منزل بس ترا دربار ہووے یا رسول اللہ ﷺ

صلی اللہ علیہ وسلم

جنہاں راہواں تئیں اک وار لنگھے یا رسول اللہ ﷺ
اوہناں دے بھاگ کیوں جاو نہ رنکے یا رسول اللہ ﷺ

و کھاؤ مکھ نورانی جے تے جندڑی وار داں انجے
جویں شمع تے سڑدے نیں پتنگے یا رسول اللہ ﷺ

پوتر پاک دھرتی تے بلاؤ جے کدی مینوں
میں آواں ماردا خوشیوں دڑنگے یا رسول اللہ ﷺ

تماڑے عشق نوں جنہاں بنا پونجی لیا اپنی
جماناں دوہاں وچ رہندے اوہ چنگے یا رسول اللہ ﷺ

جنم چھو نہیں سکدی کوئی وی انگ اوہناں دا
جنہاں نے تیری چاہت انگ رنکے یا رسول اللہ ﷺ

تماڑی وچ جدائی دے غماں دی لام لگ گئی اے
کراں کیہ دکھ نیں ڈاڑھے بے ڈھنگے یا رسول اللہ ﷺ

ظفر عاشق تماڑا اے تماڑا ای شدائی اے
تماڑا ای فقط دیدار منگے یا رسول اللہ ﷺ

صلی علیہ وسلم

دنے راتیں تہانوں ای پکاراں یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم
کدی موڑو مرے دل وی مہاراں یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

نظر اک مر دی پاؤ خزاں دے ماریاں اتے
مرے جیون چ وی آون بہاراں یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

گھڑی پل دی نہیں سکدے ایسے مارے فراقاں دے
وراگے نین میرے نیں جھلاراں یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

کوئیں پہنچاں میں طیبہ وچ مرا کوئی دس نہیں چلدا
جے ہودن پنکھ مار آواں اڈاراں یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

مہینا حج دا آوند اجدوں میں ترف جاناں واں
بلاوندے او تئیں لکھاں ہزاراں یا رسول اللہ صلی علیہ وسلم

جنہاں توں لنگھدے سوکاش اوہ تھاواں چا میں دیکھاں
اوہناں راہواں تے میں پلکاں کھاراں یا رسول اللہ ﷺ

چراں توں یاد کردا پیا ظفر بردا تہاں دا اے
لوو! آکے کدی مریاں وی ساراں یا رسول اللہ ﷺ

بے قراری اے دلاں توں دیو دلا سے یا نبی ﷺ
جاری ہوں بلھیاں تے فیر ہا سے یا نبی ﷺ

میرے دل دا حال میرے ہوکیاں توں س لوو
رہندے نیں ہر وقت کیوں ایہہ ساہ ادا سے یا نبی ﷺ

کھوہ لئیاں نیں عشق تیرے نے سوچاں ساریاں
جاواں تے جاواں میں دسو کھڑے پاسے یا نبی ﷺ

ایس پاسے وی کدی پاؤ کھاں جھاتی مہر دی
ولک رہے نیں مدتاں توں کیوں پیاسے یا نبی ﷺ

رٹنا داں جتھوں میں دوبارا اوس جا ای آونا
جندڑی جپی اے دکھاں دے خراسے یا نبی ﷺ

لوہی جاوَن تن بدن دھپاں ایسے بے مہراں
ختم ہوون گے کدوں غم دے چما سے یا نبی ﷺ

جاگ جاوَن لیکھ جے سدو کدے دربار تے
ہے ظفر بس جی رہیا ایسے اسی آسے یا نبی ﷺ

ﷺ
صلی علیہ وسلم

پے گئیاں نیں کالیاں راتاں پاک نبی ﷺ !
نام خدا دے پاؤ جھاتاں پاک نبی ﷺ !

سہندے رہنے آں نت دکھڑے آپ بناں
چھدا نہیں کوئی ساڈیاں واتاں پاک نبی ﷺ !

قسم خدا دی آپ دی اقدس ذات بناں
سجھو ذاتاں ہین کذاتاں پاک نبی ﷺ !

جی کردا اے اٹھے پہرتے، ہر ویلے
آپ دیاں ای پائیے، باتاں پاک نبی ﷺ !

ساڈے لیکھاں اتے چانن کر دیوؤ
نھیرے لائی بیٹھے گھاتاں، پاک نبی ﷺ !

دھو چھڑو کھاں! ساڈیاں میلیاں روحاں نوں
کر کے نور دیاں برساتاں، پاک نبی ﷺ !

رکے نال ظفر دے شالا! سبھ سنگی
پڑھدے رہن درود صلوٰتاں، پاک نبی ﷺ !

ﷺ
صلی علیہ وسلم

کردا ہجر پکار، نبی جی ﷺ
دیوؤ چا دیدار نبی جی ﷺ

باجھ تساڑے دنیا اندر
کوئی نہیں غمخوار نبی جی ﷺ !

آپ دے پیار محبت باجھوں
جینا اے دشوار نبی جی ﷺ !

آپ دا درد نہ ہووے جیکر
جیون اے بیکار نبی جی ﷺ

آپ دی یاد اندر دن راتیں
اکھ پروندی ہار، نبی جی ﷺ !

آپ بناں نہیں رب دی من دا
منکر نوں کیہ سار، نبی جی صلی اللہ علیہ وسلم !

نام خدا دے کر دیو کھاں
میرا بیڑا پار، نبی جی صلی اللہ علیہ وسلم !

صلی اللہ علیہ وسلم

پاک نبی جی صلی اللہ علیہ وسلم پاک نبی جی صلی اللہ علیہ وسلم
شان سوا لولاک نبی جی صلی اللہ علیہ وسلم

ساڈی پت تہاڈے ہتھ اے
اسیں تہاڈے چاک نبی جی صلی اللہ علیہ وسلم

ساڈے ول وی نظر کرم دی
بیٹھے لائی جھاک نبی جی صلی اللہ علیہ وسلم

کفر ورولیاں اتاں چایاں
دیو ایسناں نوں ٹھاک نبی جی صلی اللہ علیہ وسلم

کھن جو تہانوں اپنے ورگا
بھس اوہناں سرخاک نبی جی صلی اللہ علیہ وسلم

تیرا رتبہ عقل کیہ سمجھے
عاجز فہم ادراک نبی جی علیہ السلام

صلی اللہ علیہ وسلم

سوہنا مٹھا نام نبی ﷺ دا
ذکر اے صبح شام نبی ﷺ دا

ایسے اوتھے دو جہانیں
فیض اے سبھ لئی عام نبی ﷺ دا

پڑھے سبھ مدد آؤ مل کے
آؤندا نہیں جے سلام نبی ﷺ دا

سورن کیوں نہ اوہدیاں پشتاں
چمڑا شخص غلام نبی ﷺ دا

ساقی ہتھیں آپ جے دیوے
اکو کافی جام نبی ﷺ دا

شیریں ودھ کے آبِ زلالوں
آبِ حیات کلامِ نبی ﷺ دا

فرشی عرشی تھکدے رہ گئے
ایڈ بلند! مقامِ نبی ﷺ دا

ﷺ
صلی علیہ وآلہ وسلم

غیر دی پرہیا پیر نہ دھریئے
ہر دم ذکر نبی ﷺ دا کریئے

جہڑا پیاس مٹاؤندا روح دی
اوسے دا نت پانی بھریئے

پاک محمد ﷺ دے عشق اندر
سرتے بھیڑ پوے جو جریئے

سچل نال محبت پا کے
جھوٹھی دنیا توں کیوں ڈریئے

عشق نبی ﷺ دا حاصل ہووے
بھاویں جیویئے بھاویں مریئے

پاک محمد ﷺ کھيون ہارا
عشق دے شوہ وچ ڈیے ترئے

جاندی جان تے جاوے ظفر
عشق دی بازی نہ پر ہرئے

ﷺ
صلی علیہ وسلم

چاکر پاک نبی ﷺ دے در دا
ناہیں کسے میدانوں ہر دا

اوہ جو رب دا قاسم ﷺ اے نا!
اوہدے باجھ نہیں بتا سردا

ویریاں لئی وی کھلا رہندا
بوہا اوس سخی دے گھر دا

ڈب جاوے جو عشق اوہدے وچ
اوہو دو جگ اندر تر دا

رب دا دل وی موہ لیا چنے
ذکر کرو کھل اس دلبر دا

کاماں کملی والے دا جو
ویلا اوہدا پانی بھر دا

شرم اے ظفر! محمد ﷺ دی بس
ناہیں دنیا توں میں ڈردا

ﷺ
صلی علیہ وسلم

نکر کھاندا نہیں در در دا
چہڑا پاک نبی ﷺ دا بردا

اڑ جاندا منزل اتے
اوہدی راہے پیر جو دھردا

چنے ویکھی جھلک نبی ﷺ دی
اوہ نہیں دنیا اتے مردا

کدن لے جاوے رب طیبہ
رہنا واں نت ہو کے بھردا

دیریاں نال وی پیار کریندا
کڈا جگرا اوس بشر دا

جدا حامی، کملی والا صلی اللہ علیہ وسلم
اودہ نہیں جگ دی چٹی بھر دا

پڑھ پڑھ نت درود نبی صلی اللہ علیہ وسلم تے
نعتاں کہنا شوق ظفر دا

صلی علیہ وسلم

سوہنا صلی علیہ وسلم دے جے آن زیارت ماشاء اللہ سبحان اللہ
اوہدی رخ دی کراں تلاوت ماشاء اللہ سبحان اللہ

جمدی صلی علیہ وسلم صورت تے سیرت دی خود قرآن گواہی دیوے
اوہدی صلی علیہ وسلم عادت اوہدی خصلت ماشاء اللہ سبحان اللہ

جدے صلی علیہ وسلم پاک پوتر ناں توں ہس ہس جان غلاماں واری
ایڈ عقیدت ایڈ ارادت ماشاء اللہ سبحان اللہ

سارے جگ دے محل منارے گنبد تیرے صلی علیہ وسلم ہیٹھاں ہیٹھاں
روضے دی پر نور عمارت ماشاء اللہ سبحان اللہ

پتھر کھا کھا کے وی ویکھو خیراں سبھ دیاں منگدے رہے اوہ
ویریاں دے نال ایڈ محبت ماشاء اللہ سبحان اللہ

رحمت بن کے جگ تے آئے ساری دنیا لئی اے آقا
میرے تے وی کرو عنایت ماشاء اللہ سبحان اللہ

کاش ظفر اوہ دن وی آوے نعت سناں منظور اے ہوئی
آپ اوہ ﷺ آ کے دین بشارت ماشاء اللہ سبحان اللہ

اوہ کڈے بختاں والے نیں جو رہندے نیں مدینے وچ
بلا لوو مینوں وی آقا ﷺ میں وی بہہ جاں سفینے وچ

دنے راتیں ایہہ روند اے تساڈے ہجر وچ آقا ﷺ
کوئی وی وصف ناہیں ہو ر تیرے اس کینے وچ

تھاؤی یاد آقا ﷺ رچ گئی اے انج میرے دل وچ
جویں . رنگت دی بھٹے ہوندی کسے سچے نگینے وچ

میں سنیا اے گوانڈھی دو، اتے دوویں نیں ہرجائی
پیا اک مکے وسدا اے اتے دوجا مدینے وچ

اودوں دی ہو گئی آباد ایہہ دنیا سروراں دی
جدوں دا یاد تیری کر لیا واسا اے سینے وچ

کوئیں نہ نال حسرت اوہناں نوں تگن بھلا کلیاں
گلاباں توں کتے ودھ خشبو جہناں دے پسینے وچ

لوئیں کم ہوش توں ویکھیں غزل نہیں نعت اے آقا ﷺ دی
کریں توں گل ظفر چٹری کریں رہ کے قرینے وچ

جی پیدا اے تیرے درتے آ کے مرا ہویا
جت جاندا اے آ کے ایچھے ہر اک ہریا ہویا

طعنے منے روکاں ٹوکاں دند شہید کرا لئے
دکھ بھلا اوہ کہڑا اے جو نہیں آپ ﷺ نے جریا ہویا

کوئی لکھاری کج لکھے گا اوہدیاں ﷺ صفت ثناواں
جہدیاں صفتاں نال قرآن اے سارا بھریا ہویا

میرے بلہاں اتے کیویں ذکر کسے دا آوے
میرے ہوٹھاں اتے تیرا ناں اے دھریا ہویا

کملی وچ لکا کے آقا ﷺ مینوں وی نگہ بخشو
ٹھنڈے سیت نے ہو گئے جذبے دل اے ٹھریا ہویا

آپ تئیں ہتھ پھڑکے آقا ﷺ سدھے رستے پاؤ!
گمراہی دی دہشت توں ایں ہر کوئی ڈریا ہویا

شوہ نوں پاؤن والے ظفر ڈرن نہ شوہ دریاؤں
بحرِ چمنّاں نے عشق تیرے دا ہووے تریا ہویا

ﷺ
صلی علیہ وسلم

ذکر ترا میں کرتاں ہر دم
صلی اللہ علیہ وسلم

نام محمد ﷺ دا جد لیناں
ادبوں بلجھ پئے کھاؤں ایسہ خم
صلی اللہ علیہ وسلم

ایسہ اکھاں امت دی خاطر
رہیاں کل حیاتی پُر خم
صلی اللہ علیہ وسلم

منگے جیکر دین ایہ تیرا
حاجہ کر دیاں اپنا چم
صلی اللہ علیہ وسلم

ہتک نہیں سمجھی ایہناں نے
ہتھیں کیتے نیں سبھ کم
صلی اللہ علیہ وسلم

ایو بوہا مل توں ظفرا
سبھ مک جاوَن تیرے غم
صلی اللہ علیہ وسلم

ﷺ
صلی علیہ وسلم

آیا کملی ﷺ والا آیا
جیون دا دستور لیا

عربی ﷺ دا ایہ معجزہ دیکھو
وحشاں نوں انسان بنایا

اک دوجے توں وچھڑیاں تائیں
ایکت والا سبق پڑھایا

صدقے اوس امی توں جنے
علم دی دولت نوں وڈایا

عشق مدینے والے ﷺ دا اے
میرے لوں لوں وچ سما

میرے سرتے اوہدی چھاں اے
ناہیں جمدے وجود دا سلیا

ظفر! محبت اوہدی نے چا
میرے جیون نوں رشتایا

ﷺ
صلی علیہ وسلم

حیثیت کیہ میری اے
شان تے آقا ﷺ تیری اے

ربا! شہر مدینے دی
واٹ کیوں ایڈ لمیری اے

اللہ کملی والے ﷺ دی
کیڈی ذات اُچیری اے

چائن لاؤ آقا ﷺ جی
دنیا بہت انھیری اے

درشن کراں مدینے دا
رہندی آس گھنیری اے

لوڑ نہ سانوں دنیا دی
تیری ذات بھیری اے

ظفر زمانہ کوڑا اے
اوہدی ذات ^{الشیخ}ملیٰ پھیری اے

تری عطا دا کوئی بنا ہو نہیں سکدا
خالی ہووے میرا چھنا ہو نہیں سکدا

عشق ترا انج رچیا ہویا ہر مومن دے ہڈیں
جیویں روہ توں بن کوئی گنا ہو نہیں سکدا

جمدیاں ملے ^{صلی علیہ وسلم} صفتاں نال قرآن اے سارا بھریا ہویا
صفت اوہدی ملے ^{صلی علیہ وسلم} دا چپا کھنا ہو نہیں سکدا

رات دے قرآن پڑھے تے فیر نہ منے
ایہو جیہا وی عقل دا انھا ہو نہیں سکدا

اوہدے ورگا ہور وی کوئی دردی ہووے گا
میں اس گل نوں کیکن مناں، ہو نہیں سکدا

وصف بیان جدا قرآن اے کردا اوس جہیا
دوآں جہانوں وچ کوئی چنا ہو نہیں سکدا

جہڑا اپنی پیریں ٹر کے طیبہ ولے جاوے
ظفر اوہدے ورگا دھنا ہو نہیں سکدا

ﷺ
صلی علیہ وسلم

میں صدقہ مدنی ماہی ﷺ دے
کیہ لکھے اہدی شاہی دے

تک برق براق سبحان اللہ
جبریل نوں وی نہ ڈاہی دے

اک رات چ عرشوں ہو آئے
تک رتے عرش دے راہی دے

سبھ خبراں میرے آقا ﷺ نوں
خود آپ خدا آگاہی دے

کل جگ دے شاہ وی چاکر نیں
اس عرب دے ڈھول سپاہی ﷺ دے

کون اوہدی شان بچ شک کرے؟
جمدی آپ قرآن گواہی دے

دن رات لکھاں نعت آقا ﷺ دی
مینوں ایسہ توفیق الہی دے

ﷺ
صلی علیہ وآلہ وسلم

جس دا نہیں سی سلیا جگ تے
رحمت بن کے آیا جگ تے

سوہنے ﷺ خاطر جگ دے والی
سوہنا جگ و سلیا جگ تے

آمنہ دے چن پتر ورگا
ہور نہ کوئی آیا جگ تے

عبداللہ دے لخت جگر نے
کڈا نام کملیا جگ تے

اوہدے وانگ کسے نہ اج تک
پیار دا جادو پایا جگ تے

کرن کیہ ریس فرشتے اودھی
سچا جین ہنڈایا جگ تے

کریئے ظفر زیارت چل کے
رب نے یار گھلایا جگ تے

صلی اللہ علیہ وسلم

طیبہ دے وچ اوہ مہ رو
جدا صلی اللہ علیہ وسلم جلوہ اے ہر سو

بخشنے جاوَن پاپی وی
آ جاوَن جے تیری صلی اللہ علیہ وسلم جوہ

لئی نزاکت کلیاں نے
ہر پھل وچ تیری صلی اللہ علیہ وسلم خوشبو

اوہنوں حشر دا غم اے کیہ
حامی ہوویں جدا تو صلی اللہ علیہ وسلم

جھاتی پاؤ اک واری
سدھر ہے بس اپنی کو

انگ انگ میرا یاد کرے
ذکر کرے میرا مو مو

دم دم یاد مدینے دی
ہو ہو کردا جیوں باہو

ﷺ
صلی علیہ وآلہ وسلم

نعتاں پڑھدے جائے
چلو! واٹ مکائے

پاک نبی ﷺ دے ناؤں
جندڑی گھول گھمائیے

چن عربی ﷺ جہیا سوہنا
کتھوں ہور لیاے

ملے سکون سدا میں
اوبدا ﷺ پیار ہنڈائیے

چل کے شہر مدینے
دل دا حال سنائیے

کملی والے ملّا پھیل تائیں
پلک نہ منوں بھلائیے

ظفر! نبی ملّا پھیل دی راہ تے
چکے پیر نکائیے

ﷺ
صلی علیہ وسلم

لکھاں کیہ میں اوسدی شان اندر
جدے جہیا نہ کوئی جہان اندر

قسمں کھا کھا اوہدیاں قسم رب دی
صفتاں کیتیاں رب قرآن اندر

صدقہ پاک محمد ﷺ دا ہے قسمیں
جو کجھ ہے زمین اسمان اندر

یاری لائیے آقا ﷺ دے نال پکی
آوے پنجنگی دین ایمان اندر

امت اتے محمد ﷺ نے جو کہتے
آوندے نہیں احسان بیان اندر

کر کے کرم دی نظر تے کڈھ آقا صلی اللہ علیہ وسلم
بیڑی گھری اے میری طوفان اندر

جہنمے نبی صلی اللہ علیہ وسلم دے عشق دا ونج کیتا
ظفر رہیا نہ کدی نقصان اندر

صلی اللہ علیہ وسلم

پوہوے روح نوں کیف سرور دی گل
چھیڑو جدوں وی، چھیڑو حضور صلی اللہ علیہ وسلم دی گل

روشن کر گئی مینڈڑی اکھ تاہیں
اوس صلی اللہ علیہ وسلم نور بھرپور دے نور دی گل

آ جاوے جد اوہدی صلی اللہ علیہ وسلم مسکان چیتے
پے جاندی اے ماند کوہ طور دی گل

اوہ صلی اللہ علیہ وسلم وی آدمی جہیا اک آدمی اے؟
ملاں کر کوئی عقل شعور دی گل

صدقے اوس توں جمدے دم سیتی
پچی اسل تک رب غفور دی گل

وات پچھدا نہیں کوئی شوہڑے دی
آقا ﷺ! سن لوو آپ مجبور دی گل

قرب نال جناب ﷺ دے رکھدا اے
سجھے کیویں نہ ظفر نوں دور دی گل

صلی علیہ وسلم

افضل، اکمل، ارفع، اعلیٰ
کملی والا ﷺ، کملی والا ﷺ

اکو ہو گے گٹرے ماڑے
گورا رہیا نہ کوئی کالا

وحدت والا سبق پڑھا کے
میا دوئی والا چالا

ہراک اوکڑ جر کے اوہناں ﷺ
کیتا قوم دا کم سکھالا

دے کے نگھ، خلوص، محبت
لاہیا بدیاں والا پالا

ہو کے رہیے بروے اوہدے میں نے ملے
جدا عاشق رب تعالیٰ

دیکھ اوہدا نورانی چہرہ
ہووے دو جگ وچ اجالا

مردیاں تائیں جیون بخشے
ظفر! نبی میں نے ملے دا عشق نرالا

ﷺ
صلی علیہ وآلہ وسلم

عرشاں دا اوہ راہی نی
جگ تے جس دی شاہی نی

لوں لوں دے وچ وسدا اے
مکی مدنی ماہی نی

دھوڑ انہاں دے قدماں دی
میریاں اکھاں چاہی نی

آدمؑ جموں پہلاں وی
ذات اوہناں ﷺ دی آہی نی

اوہدے راہے نہ ٹرنا
ایہو اے گمراہی نی!

کافر اے جو آقا ﷺ تمہیں
رکھدا نہیں آگاہی نی

ظفر امین صداقت دا
دشمن دین گواہی نی

ﷺ
صلی علیہ وسلم

سوہنیاں شاناں والیا ﷺ سائیاں
تینوں سوہندیاں کل وڈیاں

چارے کوٹیں چھائے پھیرے
آ کے کر دیوؤ رشناں

آقا جی ﷺ! ہن درس دکھاؤ
مدتاں توں میں آساں لائیاں

تدھ بن کھڑا بھیڑاں کئے
بوہڑ کہ اوکھیاں گھڑیاں آئیاں

ججن میرا اوہ ﷺ ہے، جسنے
کیتیاں ویریاں ناں بھلائیاں

کیہ دساں کہ تیرے امتی
کردے کھڑیاں نیک کمائیاں

مہر کرو تے بہوڑو آقا ﷺ
دیندا اے پیا کوئی دہائیاں

ﷺ
صلی علیہ وسلم

میں ہاں اوہدا ﷺ بردا ملا
جہدی صفت کرے خود اللہ

اوہدے بے ادباں تے یارو!
لعت! در کھلا! در کھلا

اوہو جے بس! بختاں والی
جس دی چچی یار دا چھلا

دل نوں لورے دیندا رہندا
پاک محمد ﷺ نام خیریں سلا

دانا اے بس اوہو، جھڑا
ہویا عشق اوہدے ﷺ وچ جھلا

چکھو ذرا بلالؑ دے کولوں
منگا اے؟ کہ عشق سَوَلّا

آس اے ظفرنوں یا آقا ﷺ
بھر دیو ہن خالی پلا

صلی اللہ علیہ وسلم

دے کے سدا محبت تے پیار والا
جیون بخشیا انکھ وقار والا

صدقہ پاک محمد ﷺ دے نام اتوں
ایہو نام اے مہک مہکار والا

کملی والی سرکار ﷺ دا نام لے کے
بھار لہہ گیا حشر دے بھار والا

اوہدے پیار دی مستی دے وچ ڈب جا
رہوے روگ نہ کوئی سنسار والا

کرو! ذکر حضور ﷺ دا کرو یارو!
کم ایہو اے چین قرار والا

جیکر لوڑ جے بلیو منزلاں دی
بھو کھرا اس شتر سوار صلی اللہ علیہ وسلم والا

ظفر! عربی محمد صلی اللہ علیہ وسلم دے عاشقاں نوں
فکر کلہا اے روز شمار والا

تیری الفت میرے ناں
میرا جیون تیرے ناں

اکو سوہنا نام محمد ﷺ
انج تے ہین بھیرے ناں

پیار محبت پاروں اودھا ﷺ
دھمیا چار چھیرے ناں

جے نہ سوہنا ٹکھ وکھاندا
مکدے مکدے انھیرے ناں

پیار والا سدا لے کے
تھاں تھاں گنڈھاں پھیرے ناں

جدا نہ جے عربی صلی اللہ علیہ وسلم سوہنا
ہوندے کدے سویرے ناں

ظفر نزنوے نام اوہناں دے
سوہنا رب کھلیرے ناں

صلی علیہ وسلم

یا آقا ﷺ جس آپ نوں جاتا
بچ اے اوہنے رب پچھاتا

سیر کیہ اوہدا نال پرائیاں
جس دا آپ حضور تھیں ناتا

کرے بلالؓ دیاں کیہ ریاں
ملاں حرصاں دا مد ماتا

یا آقا ﷺ ! آج قوم تری دا
صاف اے عملاں والا کھاتا

خوش قسمت اے، جہڑا تیری
رحمت دے دریا وچ نہاتا

توں بخشا ای لینا اونوں
جہڑا وچ گناہواں پھاتا

تیرے جہیا نہ لبھا کوئی
میں تے سارا جگت پچھاتا

ہوندا اے جو، کرا رہاں میں
کاہنوں ہو کے بھڑا رہاں میں

دتی رکھے جگرا سائیں
ہس ہس پیڑاں جردا رہاں میں

ہاں پچیاں دے پچھے لگ کے
پیر اگیرے دھردا رہاں میں

بے آسی دے پالے اندر
کھڑی گلوں ٹھردا رہاں میں

جمدے نور تھیں دنیا روشن
خادم اوس بشر دا رہاں میں

اوپرے عشق سمندر اندر
ہر دم ڈبدا تر دوا رہاں میں

چنے ظفر حیاتِ بخش
منگتا اوپرے در دا رہاں میں

صلی اللہ علیہ وسلم

چراں توں سدھر اے سرکار ویکھاں
مدینے دا میں جا کے دربار ویکھاں

جہڑے سوے توں پھٹیا چانناں اے
کدی اوہ مطلع انوار ویکھاں!

سدا حامی بھری جس ماڑیاں دی
غریباں دا میں اوہو غم خوار صلی اللہ علیہ وسلم ویکھاں

خدا دا لاڈلا محبوب پیارا
زمانے دا میں اوہو دلدار ویکھاں

کوچھی ہج دی ہووے حیاتی!
نصیبا کر لواں بیدار ویکھاں

کوئی دردی نہ اس بن ویکھ لتا اے
فقط اوہو میں اکتو یار ویکھاں

ظفر دو جگ دا باعث ذات اوہدی
عجب خالق دا اوہ شہکار ویکھاں

تعارف

میاں ظفر مقبول پنجابی زبان کے بڑے ولدادہ اور پرستار ہیں۔ وہ اس وقت 45 ویں بہار میں ہیں اور ادبی حلقوں میں اچھے فنکاروں میں ان کا شمار ہوتا ہے۔ ان کا تعلق ایک علمی ادبی گھرانے سے ہے۔

ان کے والد پروفیسر میاں مقبول احمد اور دادا میاں محمد اسماعیل منظر 1947ء میں جگد پوکاں ضلع امرتسر سے ہجرت کر کے گوجرانوالہ کے ایک گاؤں کڑیاں کلاں میں آباد ہوئے۔ یہیں ظفر صاحب نے 1954ء میں جنم لیا۔ ابتدائی تعلیم مقامی سکول میں حاصل کی جہاں ان کے دادا بطور ہیڈ ماسٹر تعینات تھے۔ پھر وہ شیخوپورہ شہر آگئے اور ایم اے تک پہنچے۔ کئی محکموں میں ملازمت کی آج کل PCSIR میں آفیسر ہیں اور ساتھ ہی ساتھ پنجاب یونیورسٹی سے Ph.D کر رہے ہیں۔

خاندانی حوالے سے میاں صاحب کے والد محترم پروفیسر میاں مقبول احمد سو کے قریب کتابوں کے مصنف و مؤلف ہیں۔ ان کے دادا میاں محمد اسماعیل منظر (1910ء-1997ء) کی چار منظوم کتابیں شائع ہو چکی ہیں جبکہ ان کے جد امجد اعلیٰ حضرت سائیں مولانا شاہ مجسموی (1876ء-1944ء) کے پانچ قصے، 'سی حرفیاں'، 'کافیاں' اور 'بارہ ماہے' مطبوعات کی شکل میں دستیاب ہیں اور ان کے دو قصے 47ء کی نذر ہو گئے۔

میاں صاحب ایک جانے پہچانے لکھاری ہیں۔ ان کے تحقیقی اور تنقیدی مضامین پاکستان اور پاکستان سے باہر سرکاری اور غیر سرکاری اخبار و جرائد میں اکثر شائع ہوتے رہتے ہیں۔ ریڈیو پاکستان لاہور میں آپ شاعر اور انشائیہ نگار کی حیثیت سے متعارف ہیں۔ پنجابی زبان اور شعروادب کے بارے میں ان کی لکھی ہوئی اور مرتب کردہ بے شمار تحقیقی، تحقیقی، تنقیدی، علمی، ادبی اور امدادی کتب کئی اداروں نے شائع کی ہیں جن میں سے چند کے نام یہ ہیں:

تصانیف: (1) اردو ترجمہ سیف الملوک (2) اردو ترجمہ کلام نئے شاہ (3) اردو ترجمہ کلام شاہ حسین (4) اردو ترجمہ مرزا صاحب (از صاحب مولانا شاہ) (5) النبی الکرم (سیرت ابو اڑیا نیت) (6) امرتسری لکھیاری تذکرہ (زیر طبع) (7) بکامل بشو داستان چھوٹا کردار (8) بول حیدری سوانح و کلام (9) پنجابی ترجمے (10) پورا ادب دا منتخب مضامین (11) پھر گئیاں رتاں بارہاں ماہے تے انھوارے (12) تاریخ پنجابی زبان و ادب (منتخب مضامین) (13) تحفہ مجاز دا (14) نوہاں (شاعری) (15) دین تے تصوف (16) چوہلاں و نساہے (17) سانجھ ادب دی (منتخب مضامین) (18) سسی مولانا شاہ (19) سیرت پاک تے قومی شاعری (20) شیخوپورہ تے پنجابی ادب (21) قرآن تے تصوف (22) گفت گفتار (سی حرفیاں) (23) لکھیں لکھیں آگیا (کافیاں) (24) لسانیات (25) لوک شاعری (لوک گیت) (26) نام عالی تیرا (عناں) (27) نوئے مہل (مجموعہ کلام منظر)

اعزاز: (1) سہ ماہی و اشائے 1989ء میں ظفر نمبر شائع کیا۔ (2) پنجابی کلچر سینٹر کی طرف سے 1994ء میں حکیم ابن ہشرنے ظفر جیونی لکھی۔ (3) حکومت پنجاب نے 2000ء میں النبی الکرم پر سیرت ابو اڑیا جوا انہوں نے گورنر پنجاب جنرل محمد صفدر صاحب کے دست مبارک سے وصول کیا۔ (4) شاخ ادب نے انصاری فاؤنڈیشن کی شراکت سے 2001ء میں تاج پوشی کرائی۔ (5) 2001ء میں مجلس تجلے شاہ نے ادبی ابو اڑیا جوا انہوں نے ایڈیشنل جج جہلم میاں ارشد محمود کے دست مبارک سے وصول کیا۔

میاں ظفر مقبول کے کتابی موضوعات

تراجم

تفسیر

تفسیر مزید شریف (پنجابی)

معارف الرحمن

طالعہ شمسین (اردو)

معارف عجائب دین سے تصوف

کارمیل شام (اردو)

معارف اقبال

سینکھک میاں محمد (اردو)

معارف آئین سے تصوف

مزارعہاں مولانا (اردو)

فقہ

تاریخ

معارف دین سے تصوف

تاریخ پنجابی زبان و ادب

سیرت

معارف

الکلیف (معارف دین سے تصوف)

پنجابی تاریخ

معارف دین سے تصوف

مشترک مضامین

معارف آئین سے تصوف

پرواز

نصرت

پانچویں ادب

معارف دین سے تصوف

عزل

معارف دین سے تصوف

معارف خزانہ

تصوف

انشائیہ

معارف آئین سے تصوف

پہچان

معارف دین سے تصوف

تذکرہ

معارف آئین سے تصوف

معارف دین سے تصوف

معارف آئین سے تصوف

ترتیب و تدوین

کامی

معارف دین سے تصوف

معارف آئین سے تصوف

معارف دین سے تصوف

معارف آئین سے تصوف

امدادی کتب

معارف آئین سے تصوف

پہچان

لوک ادب

معارف دین سے تصوف

معارف آئین سے تصوف

پہچان

معارف آئین سے تصوف

پہچان

معارف آئین سے تصوف

ISBN 969-8082-17-4